

КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕДУМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ВИРОБНИЧО-ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ АГРАРНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Сірик Т.І.

Науковий керівник — к.е.н. Накісько О.В.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

(61002, м. Харків, вул. Алчевських, 44, кафедра обліку і аудиту, тел. (057) 716-41-58, oblikua7@gmail.com)

Необхідною умовою забезпечення ефективної діяльності товаровиробників, що є суб'єктами аграрного ринку, є не тільки забезпечення їх науково-практичною базою для впровадження інноваційних техніко-технологічних рішень в свій виробничий процес, а також і опрацювання для них раціональних та результативних збутових процедур. Результати проведених досліджень доводять, що в 2007-2017 роках на ринку сільськогосподарської продукції, а саме на об'єктових ринках продукції рослинництва (зерна пшениці, жита, соняшнику) значна частина доданої вартості (від 21,5 % до 34,9 % ціни споживання) формується у вигляді доходів суб'єктів сфери обігу. При цьому на ринках продукції тваринництва, невиробничі суб'єкти маркетингової інфраструктури формують від 52,8 % до 80,6 %. Зазначені обставини свідчать про суттєві дисбаланси в функціонуванні каналів розподілу на ринку.

За типом сформованої конкурентної ситуації об'єктові ринки сільськогосподарської продукції можна класифікувати як ринок олігополії. При цьому конкурентоспроможність операторів-виробників на внутрішньому ринку продовольства визначається: сприятливістю цінової політики з позицій покупця; можливостями забезпечення стабільного рівня якості продукції протягом досить тривалого часу; гнучкістю керування обсягами виробництва; адекватністю товарної політики. У свою чергу, конкурентоспроможність суб'єктів маркетингової інфраструктури ринку продовольства визначається: стабільністю складу постачальників; можливостями формування партій продукції стандартної якості; адекватністю цінової політики.

Дисбаланси всередині маркетингової інфраструктури ринку сільськогосподарської продукції викликані негармонійністю інтересів суб'єктів даного ринку та суттєвими відмінностями у їх фінансових можливостях, які опосередковуються через рівень концентрації капіталу у функціонально відокремлених групах учасників ринкових процесів. При цьому найбільш раціональним шляхом виправлення цієї ситуації є активізація вертикальних інтеграційних процесів між суб'єктами сфер виробництва та обігу сільськогосподарської продукції, що дозволить більш активно запроваджувати в практику інноваційні техніко-технологічні рішення, підвищувати якість продукції та посилювати конкурентні позиції підприємств аграрного сектора вітчизняної економіки.